

Foreningen af Førtidspensionister

Folketingets Socialudvalg
Udvalgsafdelingen
Christiansborg
1218 København K

*Classensgade 56, 3. th.
2100 København Ø
Tlf. 35 55 11 19
Fax 35 55 14 19
e-mail: fpens@mail.tele.dk
<http://home13.inet.tele.dk/fpens/>*

Socialudvalget
SOU alm. del - Bilag 319
Offentligt

28. maj 2006
AML/ks

Informationsbrev maj 2006

Foreningen af Førtidspensionister har hermed fornøjelsen at fremsende foreningens Informationsbrev maj 2006.

Vi håber De vil finde informationsbrevet interessant.

Med venlig hilsen

Anne-Marie Lien
Formand

The Board of Directors of the United States Trust Company, organized under the laws of the State of New York, has the honor to submit herewith its report for the year ended December 31, 1946.

The assets of the Company at the close of the year ended December 31, 1946, were \$1,000,000,000, an increase of \$100,000,000 over the assets at the close of the year ended December 31, 1945. The increase was due to the receipt of \$100,000,000 in deposits and the payment of \$100,000,000 in withdrawals.

The Company's operations during the year ended December 31, 1946, were conducted in accordance with the policy of the Board of Directors to maintain a conservative and profitable business. The Company's income for the year ended December 31, 1946, was \$10,000,000, an increase of \$1,000,000 over the income for the year ended December 31, 1945. The increase was due to the receipt of \$10,000,000 in interest and the payment of \$10,000,000 in expenses.

The Company's assets at the close of the year ended December 31, 1946, were composed of the following items: Cash, \$100,000,000; U.S. Government Securities, \$500,000,000; Corporate Securities, \$200,000,000; Real Estate, \$100,000,000; and Other Assets, \$100,000,000. The Company's liabilities at the close of the year ended December 31, 1946, were composed of the following items: Deposits, \$800,000,000; and Other Liabilities, \$200,000,000.

The Company's operations during the year ended December 31, 1946, were conducted in accordance with the policy of the Board of Directors to maintain a conservative and profitable business. The Company's income for the year ended December 31, 1946, was \$10,000,000, an increase of \$1,000,000 over the income for the year ended December 31, 1945. The increase was due to the receipt of \$10,000,000 in interest and the payment of \$10,000,000 in expenses.

The Company's assets at the close of the year ended December 31, 1946, were composed of the following items: Cash, \$100,000,000; U.S. Government Securities, \$500,000,000; Corporate Securities, \$200,000,000; Real Estate, \$100,000,000; and Other Assets, \$100,000,000. The Company's liabilities at the close of the year ended December 31, 1946, were composed of the following items: Deposits, \$800,000,000; and Other Liabilities, \$200,000,000.

The Company's operations during the year ended December 31, 1946, were conducted in accordance with the policy of the Board of Directors to maintain a conservative and profitable business. The Company's income for the year ended December 31, 1946, was \$10,000,000, an increase of \$1,000,000 over the income for the year ended December 31, 1945. The increase was due to the receipt of \$10,000,000 in interest and the payment of \$10,000,000 in expenses.

Foreningen af Førtidspensionister

Classensgade 56, 3. th
2100 København Ø
Tlf. 3555 1119
Fax: 3555 1419
e-mail: fpens@mail.tele.dk
<http://home13.inet.tele.dk/fpens>

AML/ks

Informationsbrev maj 2006

Foreningen af Førtidspensionister lukker

Efter ni års virke opløses Foreningen af Førtidspensionister. Dette sker i forlængelse af, at formand Anne-Marie Lien sidste år meddelte bestyrelsen, at hun af helbredsmæssige grunde ikke fortsat så sig i stand til at varetage hvervet som formand.

Bestyrelsen erkendte, at der ikke er en afløser, der på samme måde kunne føre foreningen videre. Følgelig besluttede bestyrelsen at indstille, at foreningen opløses.

Beslutning om opløsning af foreningen blev truffet på en ekstraordinær generalforsamling den 24. november 2005. Samtidig besluttedes, at bestyrelsen skulle fortsætte som en forretningsbestyrelse, idet der var aktiviteter, der skulle afvikles.

Dette er nu sket, og på en ekstraordinær generalforsamling den 24. april 2006, blev det endelige punktum sat. Dette bliver så det uigenkaldeligt sidste informationsbrev fra Foreningen af Førtidspensionister.

Bestyrelsen takker hermed formanden for sin store indsats i de otte år, hun har været formand. Med sin store indsigt i lovgivning m.v. inden for førtidspensionsområdet, har hun - trods begrænsede kræfter - hjulpet mange medlemmer det skridt videre, der var afgørende i deres respektive sager.

Mange breve, kort, mails m.v. fra medlemmer, der takker for indsatsen i lige præcis deres sag - ofte med tilføjelsen, at "uden din hjælp var jeg aldrig kommet igennem med sagen" - taler deres tydelige sprog.

Bestyrelsen ønsker Anne-Marie Lien alt vel i fremtiden - til trods for det svigtende helbred.

Bestyrelsen

Foreningen lukker - men desværre ikke fordi den er overflødig

Lige fra begyndelsen af min formandstid har foreningens største uofficielle mål været at gøre sig selv overflødig. Vi håbede, at vi ved systematisk at gøre opmærksom på svigt i sagsbehandling, urimelige sager m.v., kunne påvirke den sociale sektor således, der kom kvalitet i arbejdet i et omfang, at urimelige og fejlbehandlede sager blev undgået. Når det skete, ville vi lukke med en stor fest.

Det var selvfølgelig naivt. Meget naivt, kan vi se i dag. Men vi håbede hele tiden!

Men en lille forskel tror jeg nok, vi har gjort.

Vi har haft den glæde, at argumenter og påstande vi har fremført, efterfølgende er blevet brugt af andre - bl. a. politikere. Og det er dejligt hver gang. Selvfølgelig kan vi ikke være sikre på, at ideen hver gang er kommet fra os. Det kan jo være, at vedkommende har tænkt samme tanker. Vi har dog valgt at tro, at i hvert fald nogle gange er det vores bold, som er spillet videre. Lidt forfængelig har man vel lov at være!

Foreningens hjemmeside og telefon

Foreningens hjemmeside forbliver intakt året ud.

Der er enkelte igangværende sager, som følges til dørs, selvom foreningen opløses. Derfor vil foreningens telefon fungere en kort tid endnu.

Foreningens arkiver

Foreningens formand har påtaget sig forpligtelsen til at opbevare foreningens arkiv i 5 år, som loven kræver, og har påtaget sig derefter at destruere arkivet på forsvarlig måde, idet det vil blive indleveret til forbrænding i et anlæg, der er specialiseret i destruktion af fortrolige dokumenter. Arkivet består af regnskaber, korrespondance m.v. samt kopier af enkelte medlemmers sagsdokumenter.

Tilbageblik

Dele af dette informationsbrev vil være et tilbageblik over foreningens mærkesager gennem årene.

Kvalitet i arbejdet

Vi har altid sagt, at rigtigt mange sager kører helt som de skal - og heldigvis for det - men en restgruppe af sager kører absolut ikke godt. Det er sådanne sager, vi har arbejdet med.

Igen og igen har vi efterlyst mere kvalitet i arbejdet med sager om førtidspension. Vi har set sager, hvor sagsbehandlingen strækker sig over flere år - i enkelte tilfælde i mange år - uden der træffes en afgørelse. Og når der ikke foreligger en afgørelse, er der ikke meget, klienten kan gøre - der er jo ingen afgørelse at anke.

I de mest langstrakte sager sker der typisk ikke noget som helst - det er som om sagen er død.

Vi kan ikke forstå, at kommunerne ikke kan - eller vil - indføre et system til sikring af kvalitet i arbejdet, så det sikres, at alle sager behandles formelt rigtigt. I disse tider hvor erhvervslivet kvalitetssikrer over en bred kam, er det besynderligt, at der fortsat forekommer sager, hvor sagsbehandlingen bærer præg af tilfældigheder.

Det typiske argument mod kvalitetssikring er, at så "skal vi bruge tid til at udfylde skemaer, hvor vi i stedet kunne lave noget fornuftigt". Det er også rigtigt, at kvalitetssikring tager tid i det dag-

lige, men rigtigt gennemført sikrer det til gengæld, at det arbejde man udfører også er fornuftigt, og ikke overflødigt.

Lægeerklæringer og arbejdsprøvnings

I andre sager sendes klienten til den ene speciallæge efter den anden, eller til den ene arbejdsprøvning efter den anden.

Vi har set mange speciallægeerklæringer, og de kan være meget forskelligt udformet. Nogle skriver flere sider om familieforhold - også i sager, hvor det synes irrelevant. De værste er de speciallægeerklæringer, der synes tendentiøse. Vi er overbeviste om, at mange speciallæger skriver speciallægeerklæringer på en sådan måde, at han også får "næste ordre", d.v.s. underdriver patientens problemer, så kommunen sparer penge. Vores kommentar i Informationsbrev december 2004 var: "Levér varen og få næste ordre". Da vi skrev dette, tænkte vi på en ganske bestemt læge.

En gang havde jeg lejlighed til at konfrontere en speciallæge med en tendentiøs speciallægeerklæring, han havde skrevet. Han svarede: "Jeg er jo en slags advokat for modparten" (d.v.s. det offentlige). Til det er kun at sige, at hvis en speciallægeerklæring ikke er strengt objektiv og faglig, så skrider hele fundamentet for den videre sagsbehandling.

Det er et vanskeligt problem, men en form for vejledning i - eller en procedure for - hvordan en speciallægeerklæring skal udarbejdes, kunne måske afhjælpe noget af problemet.

Arbejdsprøvning er et andet vigtigt element i en sag om førtidspension. Vi har fra medlemmer fået beretninger om arbejdsprøvnings, som er fuldstændigt håbløse. Og hvis arbejdsprøvningen ikke er afstemt efter den enkeltes formåen, så bliver den resulterende udtalelse selvfølgelig duffer.

Vi har altid ment - og mener fortsat - at i langt de fleste sager er det tilstrækkeligt med én speciallægeerklæring og én arbejdsprøvning for at der kan træffes en kvalificeret afgørelse. Forudsætningen er selvfølgelig, at der vælges såvel speciallæge som arbejdsprøvningssted, som er relevant i pågældende sag, samt at erklæringerne udarbejdes således, de også kan bruges i den efterfølgende sagsbehandling.

Med andre ord: **Kvalitet i arbejdet.**

I modsat fald skal foretages en ny speciallægeundersøgelse eller der skal foretages en ny arbejdsprøvning. Så begynder sagen at vokse i omfang, og bliver uoverskuelig. Det er vanskeligt at indstille uoverskuelige sager til afgørelse. Der opstår nemt fejl, hvis en eller anden overser et eller andet. Det er menneskeligt at forsøge at udskyde sådanne sager. Og hvordan gør man det? En ny speciallægeundersøgelse eller en ny arbejdsprøvning. Vi har set sager, som vi mener er sagsbehandlet på denne måde.

Vi har skrevet mere om dette i bl.a. Informationsbrev december 2004.

Budgetter, budgetter - og manglende ledelse

Vi har også set sager, hvor vi er overbeviste om, at de adskillige arbejdsprøvninger og de lange "døde" perioder, skyldes et "budgetpres" på sagsbehandler og pensionsteam. Kommunernes økonomi er anstrengt, og det synes at kunne påvirke sagsbehandlingen.

Ifølge mange udsagn svigter ledelsen ofte. Vi har hørt og læst om sagsbehandlere og teams, som ikke har opbakning til at træffe de rette afgørelser, måske - og især? - hvis afgørelserne medfører udgifter.

Vi tror, at dette dilemma kan få sagsbehandleren til at vinde tid ved at få foretaget en ny special-lægeundersøgelse eller en ny arbejdsprøvning. Vi har i hvert fald set besynderlige sagsforløb, hvor vi ikke kunne finde anden forklaring.

Der spildes en masse ressourcer, og sagen vokser med unødvendige dokumenter.

En sag, der kører på den måde, indikerer et massivt ledelsessvigt. Det er ikke den menige medarbejder, der skal stå med dilemmaet, medens ledelsen dukker sig.

Vi har skrevet mere om dette i bl. a. Informationsbrev august 2005.

Retssikkerhed

Beskæftigelsesministeren har givet udtryk for, at alle kontanthjælpsmodtagere selvfølgelig kan arbejde, for hvis de var syge, ville de få førtidspension. Det ville ministeren have fuldstændig ret i, hvis altså vi levede i en ideel verden.

Desværre er verden ikke ideel. Vi har set sager, hvor det er åbenlyst, at der skulle tilkendes førtidspension, hvor klienten var henvist til kontanthjælp. Klienten er notorisk ikke rask, men som kontanthjælpsmodtager skal vedkommende aktiveres. Jævnfør ministerens udlægning er klienten rask, og klienten behandles som sådan.

I afsnittene ovenfor er der peget på forhold, der kan føre til denne elendige situation. Forhold, som truer borgerens retssikkerhed.

Den der er syg og på kontanthjælp, risikerer at miste sit forsørgelsesgrundlag, hvis man ikke klarer aktiveringen. Stop lige op prøv at forestille dig selv i denne elendige situation. Er klienten så heldig at være gift eller samboende, kan vedkommende håbe på, at partneren vil overtage forsørgelsespligten - som retteligt er kommunens.

Vi har set sådanne sager, hvor retssikkerheden er lig nul.

Vi har skrevet mere om dette i bl. a. Informationsbrev december 2005.

Sagen mod Advokat Per-Henrik Nielsen, sidste akt

På baggrund af de mange medlemmer, der følte sig dårligt behandlet af Advokat Per-Henrik Nielsen, har Foreningen af Førtidspensionister klaget til Advokatnævnet over advokatens adfærd. Advokatnævnet afsagde den 7. februar 2006 en kendelse, der lød således:

Under hensyn til at Advokatnævnet har behandlet et større antal enkeltsager indbragt af en række klagere, der i et vist omfang har været eller er medlem hos Foreningen af Førtidspensionister, finder advokatnævnet under hensyn til, at Foreningen af Førtidspensionister v/ Anne-Marie Lien optræder som mandatar for en ubestemt personkreds, at klagen bør afvises. Der er her navnlig lagt vægt på, at Advokatnævnet i enkeltsager har pålagt sanktion overfor Advokat Per-Henrik Nielsen. Som følge af det anførte afviser Advokatnævnet klagen efter dens beskaffenhed.

Vi trøster os med, at stort set alle medlemmer, der klagede over Advokat Per-Henrik Nielsen, fik medhold, og fik tilbagebetalt de a kontosalærer, for hvilket der ikke var ydet advokatbistand, ligesom de fleste medlemmer fik deres sagsdokumenter tilbageleveret. Dog var enkelte sager bortkommet, medens de var i advokatens varetægt.

Advokat Per-Henrik Nielsen fungerer fortsat som advokat.

Jeg glæder mig

Jeg glæder mig til jeg bliver 67 år, for så bliver jeg rask. I hvert fald så rask, at jeg ikke mere behøver invaliditetsbeløb, mener lovgiverne. Nå pyt, jeg bruger alligevel bare pengene til medicin og transport.

Ovenstående var at læse i Informationsbrev december 2005, og var min kommentar til det forhold, at når en førtidspensionist efter gammel ordning bliver folkepensionist, så forsvinder invaliditetsbeløbet. Dog er der en overgangsordning, der omfatter dem, der er født efter 1. juli 1939, og som har fået tilkendt førtidspension eller invaliditetsydelse inden 1. januar 2002. De bliver folkepensionister som 65-årige, men beholder invaliditetsbeløbet til de er 67 år.

Logikken er vanskelig at forstå. Invaliditetsbeløbet er netop beregnet til at kompensere for de ekstra omkostninger, der følger med, når man har et handicap. Når førtidspensionisten så bliver 65, hhv. 67 år, skal disse ekstra omkostninger tages ud af folkepensionen, der efterhånden ikke giver mulighed for ret meget spræl. Dertil skal lægges, at mange førtidspensionister har haft ingen eller kun begrænset mulighed for at spare op til en supplerende pension.

Logikken - hvis der er nogen - må være, når man bliver gammel nok, så må man lære at tåle og lide afsavn. Hvis altså man har været så ufin at miste helbredet.

Her er en svag gruppe, som kan hjælpes ekstraordinært over finansloven. Og der er ingen mulighed for snyd, sådan som vi desværre har set med ældrechecken.

Borgerrådgiverens beretning for 2005

Da dette informationsbrev var ved at være færdigt, kom Borgerrådgiveren i Københavns Kommune med sin årsberetning for 2005. (Borgerrådgiveren er en slags kommunal ombudsmand, og er omtalt i flere tidligere informationsbreve, ligesom han har deltaget i et af vore medlemsmøder).

Beretningen er en fornøjelse at læse, og udvalgte passager er direkte honning i øregangen. Læs bare følgende afsnit, der er citeret fra forordet:

Varige forbedringer af den kommunale sagsbehandling og borgerbetjening kræver, at gældende regler, beslutning om serviceniveau og kommunens værdigrundlag indarbejdes som en fast bestanddel af kommunens administrationsgrundlag - ikke kun blandt sagsbehandlere og det udførende personale, men også på de administrative ledelsesniveauer i kommunen.

Det lyder jo næsten som det, vi gennem mange år har skrevet om manglende kvalitet i arbejdet, herunder også dårlig eller manglende ledelse. Vi har skrevet om ledere, der - af forskellige grunde, f. eks budgetmæssige overvejelser - undlader at træffe principielle beslutninger, og som dermed overlader til sagsbehandlerne at fikle sig omkring problemet i hver enkelt sag. Vi kunne ikke have formuleret det bedre end Borgerrådgiveren gør i det citerede afsnit.

I afsnittet "Resultatet af sagernes behandling" kan man læse at der i perioden 1. april 2005 - 31. marts 2006, er behandlet 308 forhold (d.v.s. afsluttede klager). I 114 af disse fandt Borgerrådgiveren anledning til kritik, og i 5 af disse fandt Borgerrådgiveren anledning til kritik og henstilling.

D.v.s. at af de 308 sager gav kun 189 - svarende til 61 % - ikke anledning til kritik. Jeg ville formulere det således, at kommunens succesrate i sagsbehandling er 61 %. Der er masser af plads til forbedring.

I beretningens kapitel 3 omtales sager, der er udvalgt, fordi de enten er principielle eller særligt illustrative for problemstillingen. Her i foreningen er flere af disse sager læst med stor interesse. Der omtales problemstillinger, som vi har set tilsvarende i sager, som vi har været involveret i.

I konklusionen omtales frister i flere afsnit. Hvor mange gange har vi ikke skrevet om sager, der trækker ud i en uendelighed. Selv den mindste kiosk kan holde styr på hvilke varer, der er på lageret, men kommunen kan ikke holde styr på de sager, de har "på lager". Vi har igen og igen bedt om flere formelle kvalitetssikringstiltag.

I omtalen af en af sagerne står der:

Borgerrådgiveren noterer sig, at lokalcentrets ledelse på baggrund af denne sag havde besluttet at udvikle en plan for kvalitetskontrol i sager om førtidspension samt en plan for overholdelse af sagsbehandlingsfristen i sager om førtidspension.

Det er selvfølgelig fint, at pågældende lokalcenter forsøger at lære af sine fejl, men det er ikke nok. En kvalitetskontrol kontrollerer efterfølgende, om det udførte arbejde var i orden. Det der skal til - og som vi har efterlyst igen og igen - er en kvalitetssikring, hvor der er udarbejdet metoder for arbejdets udførelse, hvorved sikres, at arbejdet udføres rigtigt første gang.

Det citerede afsnit giver samtidig det indtryk, at når det drejer sig om kvalitetskontrol eller kvalitetssikring, så sidder man på de enkelte lokalcentre og hver især forsøger at opfinde de dybe talerkeren igen. Der er i dag forskelle på kvaliteten af arbejdet i de forskellige lokalcentre. Disse forskelle cementeres, hvis hvert enkelt lokalcenter udvikler sine egne metoder til at kontrollere eller sikre kvaliteten af arbejdet. Metoderne til kvalitetskontrol og kvalitetssikring skal måske

nok tilpasses i de afdelinger, der skal bruge dem, men det skal ske efter en overordnet model, som er den samme for alle lokalcentre.

Jeg kunne bruge flere sider til at omtale andre dele af beretningen. Men til alle Jer, der aldrig rigtigt har troet på det, vi skrev: Tag og læs beretningen. Vi har i mange informationsbreve fortalt om groteske sager, og alt for få har troet på os. Nu kan I læse side op og side ned om tilsvarende sager i Borgerrådgiverens beretning.

Til forskel fra Borgerrådgiveren har Foreningen af Førtidspensionister ikke bare arbejdet med sager fra Københavns Kommune. Derfor ved vi at mange af de forhold, som Borgerrådgiveren påtaler, findes tilsvarende i mange andre kommuner.

Derfor vil jeg sige til alle andre kommuner: "I skal ikke tro, I har mere kvalitet i Arbejdet end Københavns Kommune. Læs beretningen. I kan helt sikkert lære meget af den".

Vi må gå ud fra at politikere og chefer i Københavns Kommune gør alt hvad de kan for at rette de påtalte forhold. Borgerrådgiveren skrev også en beretning for 2004. Læs hvad der står i beretningen for 2005 (side 130):

Stort set alle problemstillinger, som er omtalt i Borgerrådgiverens beretning 2004 er fortsat aktuelle i større eller mindre grad. Borgerrådgiveren har desuden afdækket nogle yderligere forhold, som kommunens forvaltning bør forholde sig til...

Forvaltningens opfølgning på Borgerrådgiverens beretning 2004 har været konstruktiv og seriøs, men resultaterne har endnu ikke kunnet aflæses i det generelle billede.

Ting tager selvfølgelig tid, men sidstnævnte citat tyder ikke på den store effektivitet i indsatsen for at få mere kvalitet i arbejdet i den Sociale sektor.

Årsberetningen er på 148 sider, og kan findes på Borgerrådgiverens hjemmeside:
www.borgerraadgiver.kkdk.

Ih, hvor er det kommunalt

Sådan var overskriften på Karen Jespersens kommentar i Berlingske Tidende den 13. maj 2006, hvor hun kommenterer hvad der vil ske, når Kommunalreformen pr. 1. januar 2007 er gennemført.

De nye og større kommuner får tillagt flere opgaver end kommunerne har i dag, hvilket vil betyde øget decentralisering og forstærket kommunalt selvstyre. Men det kan nemt gå anderledes, mener Karen Jespersen, og henviser til folkeskolerne. Skoleelevernes dårlige resultater hænger blandt andet sammen med, at man ikke har haft klare mål og en systematisk opfølgning på det arbejde, der foregik. Det var det, der fik regering og Folketing til at gribe ind med centrale regler.

På samme måde kan det gå på det sociale område, hvis kommunalpolitikere ikke selv formulerer et klart serviceniveau, skriver Karen Jespersen, der mener, at det kommunale selvstyre stiller store krav til kommunalpolitikere. Eksempelvis når de skal udforme en konkret socialpolitik inden for de generelle lovbestemmelser. Det kræver klare mål, systematiske arbejdsformer og stadig evaluering af indsatsen. Karen Jespersen tilføjer:

Men på det sociale område er der ikke den store tradition for disse ting. En typisk indvendig er, at arbejde med mennesker ikke kan sættes i system.

Det er noget vrøvl at gøre systemer og mennesker til modsætninger. Tvært imod har borgeren brug for fælles retningslinier, der kan sikre dem mod vilkårligheder.

Når Karen Jespersen efterlyser systematiske arbejdsformer, og en systematisk opfølgning på arbejdet, så mener hun sikkert meget nært det samme, som vi mener, når vi taler for kvalitetssikring af arbejdet i den sociale sektor. Ordene er ikke helt de samme, men tankerne bag ved kan vel ikke være så forskellige. Og kvalitetssikring har været denne forenings gennemgående tema i otte år.

Det var en dejlig artikel at læse, nu hvor vi må opløse foreningen.

Til sidst et vemodigt farvel, samt de bedste hilsener fra bestyrelse, sekretær og formand. Og tak for kampen gennem otte år.

Anne-Marie Lien

Anne-Marie Lien
Formand

Det er tilladt at citere informationsbrevet med angivelse af foreningens navn og adresse.